

[Tove Jørgensen]

permanent løsning på dette samfunds sociale problemer. Det andet er et politisk problem. Det løses ikke ved, at man undlader at yde, ved at man isolerer sig. Det løses, som jeg sagde før, i kamp sammen med den progressive arbejderklasse og ikke på anden måde.

Det socialpolitiske problem løses heller ikke ved, at man sender folk på gaden nu fra Christiania. Regeringens forslag kan heller ikke anses som tilstrækkeligt, fordi det ikke går nok ind i problemerne, ikke tager fat på de sociale, de økonomiske og de pædagogiske problemer, der skal tages op, for at man kan gå ind i en rimelig afvikling af Christiania.

Jeg skal derfor fremsætte følgende forslag til ændring af det af socialdemokratiet stillede dagsordensforslag:

Ændringsforslag.

»Ordene efter »efterretning« erstattes af følgende: »udtrykker tilslutning til regeringens bestræbelser og opfordrer regeringen til straks at iværksætte alle nødvendige økonomiske, sociale og pædagogiske foranstaltninger med det formål at afvikle Christiania.«

Formanden:

Der er nu stillet følgende ændringsforslag til det af hr. Tastesen fremsatte dagsordensforslag (se foran). Jeg skal lade dette ændringsforslag indgå i forhandlingen.

Grethe Philip (RV):

Siden den store folketingsdebat i februar 1976 om Christiania er der nu faldet højesteretsdom. Juridisk er sagen dermed klar: forsvarsministeren er berettiget til at lade Christiania rømme; herom kan der ikke længere herske nogen tvivl.

Tilbage står så det politiske spørgsmål, hvori der også indgår bredt samfundsmæssige, sociale og medmenneskelige aspekter, nemlig dels: skal Christiania, som vi kender det nu, før eller senere afvikles? Og desuden: hvis ja, da hvornår?

Som det radikale venstres ordfører sagde jeg under debatten den 25. februar 1976 i folketinget, at Christiania på længere sigt ikke kan fortsætte; jeg henviser herom til Folketingstidende 1975-76, sp. 6486. Dette standpunkt står vi fast ved. Før eller senere må Christiania, som vi kender det nu, afvik-

les, men spørgsmålet er så hvornår, og det er jo navnlig dette spørgsmål, der er til debat her i dag.

Jeg kunne for så vidt punkt for punkt tage min ordførertale fra 1976 frem og citere den; det skal jeg nu undlade. Men jeg vil fastslå, at vi også med hensyn til tidspunktet for afvikling har uændret opfattelse. Vi finder stadig ikke, det har noget formål at afvikle Christiania, førend Københavns kommune har sine planer for arealet færdige til gennemførelse.

Jeg skal ikke her fordybe mig i, hvorvidt Københavns kommune kunne have handlet hurtigere. Faktum er i hvert fald, at årene er gået, og at vi dermed alle – og det er jo det positive ved sagen – har fået mere tid til eftertanke.

I det radikale venstre er vi glade for, at de ret vidtgående planer for bebyggelse, som Københavns kommune havde på et vist tidspunkt, er opgivet. Vi ønsker store rekreative områder bevaret og gjort tilgængelige for offentligheden.

Før planlægningen for arealet efter høring kan blive færdig, således at der kan stikkes spade i jorden, vil der gå 2-2½ år ifølge overborgmester Weidekamps oplysninger. Disse ca. 2½ år bør anvendes fornuftigt. De giver tid til en rolig afvikling, der socialt set foregår på værdig og ansvarsfuld måde.

Jeg synes, det ville være nyttigt, om vi benyttede den tid, der går, til at indsamle et materiale om, hvad det virkelig er, der er hænt i Christiania i disse år. Meget er sagt i tidens løb om, hvad der foregår derude, men en virkelig dybtgående undersøgelse er mig bekendt ikke foretaget.

Der er mange myter både om det gode og det dårlige, og disse myter bør drages ind i et klart lys. Hvad var det f. eks. egentlig, der skete med børnene, der kom og gik derude? Hvor mange har i tidens løb opholdt sig på Christiania? Fra hvilke hjem kom de? Hvor længe var de der, og hvor kom de senere hen? Hvad skete der kort sagt med disse børn?

Jeg kunne tænke mig, om man nedsatte en lille videnskabelig gruppe, som både af historiske grunde og af hensyn f. eks. til folketingets arbejde gjorde et stykke arbejde derude. Vi kunne på den måde drage nytte af erfaringerne, både de gode og de dårlige.